

ይህ ከኤዶምያስ፣ ልብሱም የቀላ ከባሶራ የሚመጣ፣ አለባበሱ ያማረ፣ በጉልበቱ ጽናት የሚራመድ ማን ነው?
በጽድቅ የምናገር ለማዳንም የምበረታ እኔ ነኝ።

2 ፤ ቀሚስህ ስለ ምን ቀላ? ልብስህስ በወይን መጥመቂያ እንደሚረግጥ ሰው ልብስ ስለ ምን መሰለ?

3 ፤ መጥመቂያውን ብቻዬን ረግጫለሁ፣ ከአሕዛብም አንድ ሰው ከእኔ ጋር አልነበረም፤ በቅጣዬ ረገጥኋቸው
በመዓቴም ቀጠቀጥኋቸው፤ ደማቸውም በልብሴ ላይ ተረጭቶአል፣ ልብሴንም ሁሉ አስድፌአለሁ።

4 ፤ የምበቀልበት ቀን በልቤ ነውና፣ የምቤሻቸውንም ዓመት ደርሶአልና።

5 ፤ ተመለከትሁ፣ የሚረዳም አልተገኘም፤ የሚያግዝም አልነበረምና ተደነቅሁ፤ ስለዚህ የገዛ ክንዴ መድኃኒት
አመጣልኝ፣ ቅጣዬም እርሱ አገዘኝ።

6 ፤ በቅጣዬም አሕዛብን ረገጥሁ በመዓቴም ቀጠቀጥኋቸው፣ ደማቸውንም ወደ ምድር አፈሰስሁት።

7 ፤ እግዚአብሔር እንደ ሰጠን ሁሉ፣ የእግዚአብሔርን ቸርነትና የእግዚአብሔርን ምስጋና፣ እንደ ምሕረቱና እንደ
ቸርነቱም ብዛት ለእስራኤል ቤት የሰጠውን ትልቅ በጎነት አሳስባለሁ።

8 ፤ እርሱም። በእውነት ሕዝቤ፣ ሐሰትን የማያደርጉ ልጆች፣ ናቸው አለ፤ መድኃኒትም ሆነላቸው።

9 ፤ በጭንቃቸው ሁሉ እርሱ ተጨነቀ፣ የፊቱም መልአክ አዳናቸው፤ በፍቅሩና በርኅራኄውም ተቤዣቸው፣
በቀደመውም ዘመን ሁሉ አንሥቶ ተሸከማቸው።

10 ፤ እነርሱ ግን ዐመፁ ቅዱስ መንፈሱንም አስመረሩ፤ ስለዚህ ተመልሶ ጠላት ሆናቸው፣ እርሱም ተዋጋቸው።

11 ፤ እርሱም እንዲህ ብሎ የቀደመውን ዘመን አሰበ። የበጎቹን እረኛ ከባሕሩ ያወጣው ወዴት ነው ያለ? ቅዱስ
መንፈሱንም በመካከላቸው ያኖረ ወዴት ነው ያለ?

12 ፤ የከበረውንም ክንድ በሙሴ ቀኝ ያስሄደ፣ ለራሱም የዘላለምን ስም ያደርግ ዘንድ ውኃውን በፊታቸው
የከፈለ፣

13 ፤ በምድረ በዳም እንደሚያልፍ ፈረስ፣ በቀላይ ውስጥ ያለ ዕንቅፋት ያሳለፋቸው ወዴት ነው ያለ?

14 ፤ ወደ ሸለቆ እንደሚወርዱ ከብቶች፣ እንዲሁ የእግዚአብሔር መንፈስ ወደ ዕረፍት አመጣቸው፤ እንዲሁም
ለራስህ የከበረ ስም ታደርግ ዘንድ ሕዝብን መራህ።

15 ፤ ከሰማይ ተመልከት፣ ከቅዱስነትህና ከክብርህም ማደሪያ ጐብኝ፤ ቅንዓትህና ኃይልህስ ወዴት ነው? ለእኔም
የሆነው የልብህ ናፍቆትና ርኅራኄህ ተከለከለ።

16 ፤ አብርሃም ባያውቀን እስራኤልም ባይገነዘበን አንተ አባታችን ነህ፤ አቤቱ፣ አንተ አባታችን ነህ፤ ስምህም
ከዘላለም ታዳጊያችን ነው።

17 ፤ አቤቱ፣ ከመንገድህ ለምን አሳትኸን? እንዳንፈራህም ልባችንን ለምን አጸናህብን? ስለ ባሪያዎችህ ስለ
ርስትህ ነገዶች ተመለስ።

18 ፤ የተቀደሰው ሕዝብህ መቅደስህን ጥቂት ጊዜ ወረሱት፤ ጠላቶቻችንም ረግጠውታል።

19 ፤ ከዘላለም እንዳልገዛኸን በስምህም እንዳልተጠራን ሆነናል።